

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1889/2022
08.12.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Војислав Јововић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Малешевић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеног против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2470/21 од 04.11.2021. године, у седници већа одржаној 08.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2470/21 од 04.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2470/21 од 04.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 332/2019 од 30.06.2021. године обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 29.000,00 евра са каматом по стопи коју одређује Европска централна банка за евро почев од 01.02.2010. године до 25.12.2012. године а од 25.12.2012. године до исплате са законском затезном каматом, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 107.250,00 динара. Тужилац је ослобођен плаћања судских такси у овом поступку.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2470/21 од 04.11.2021. године, у првом ставу изреке жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. У другом ставу изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата дуга по основу зајма. Побијана одлука којом је усвојен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права, будући да су спорна правна питања везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Мада се ревизија формално позива на законске разлоге за примену одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, иста је усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на битне повреде одредаба парничног поступка и погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

На основу изнетог Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради исплате поднета је 03.05.2019. године, а вредност предмета спора је 29.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић